

BRITT DEKKER

Een paard met een missie

Met tekeningen van
Bianca van Loon

KOSM • S

BRITT DEKKER

Een paard met een missie

Met tekeningen van
Bianca van Loon

INHOUD

1.	Hoor jij dat ook, George?	9
2.	We noemen hem Storm	17
3.	Geen paard vermist	22
4.	Zie je nou wel dat hij bijt!	31
5.	Maakt hij de hele tijd zo'n lawaai?	40
6.	Geen chip	49
7.	Eve weet wat Storm wil	57
8.	Paarden-beslissen-zelf-dag	62
9.	Denk je dat hij...	70
10.	Donder en Bliksem	78
11.	De held van het verhaal	89

HOOR JIJ DAT OOK, GEORGE?

‘Wat een heerlijke ochtend!’ zegt Britt tegen George. ‘Er gaat niks boven een vroege rit door het bos.’ Ze aait haar mooie, witte hengst over zijn nek, terwijl hij vaart mindert.

George is warm. Net als Britt. Ze hebben zo hard gerend! ‘Vond je het een lekker rondje?’ vraagt Britt aan George.

Hij hinnikt zachtjes. Alsof hij zegt: ‘Ja, lieve Britt. Zo zou ik wel iedere dag willen beginnen.’

Stapvoets lopen ze verder naar de bosrand. Aan het einde van dit pad ligt de weg die naar de manege leidt. Het is geen drukke weg, maar er rijden wel auto’s. Britt weet dat ze daar voorzichtig moet zijn.

Vanuit de verte klinkt iets wat lijkt op hoefgetrappel.

‘Dat is gek,’ zegt Britt tegen George. ‘Ik hoor je nog steeds rennen in mijn hoofd.’ Ze hoorde het net ook al, maar had er geen aandacht aan besteed. Ze dacht

dat het George was, maar nu ze langzaam lopen, is het net alsof ze de hoeven van haar paard nog hoort galopperen. 'Ik zal het me wel verbeelden,' mompelt Britt. Ze aait George over zijn hals. 'Jij zult ook wel dorst hebben. We zijn bijna thuis.'

Hinnik! klinkt er dan. Nu wat harder dan daarnet.

Britt lacht. 'Je bent lekker kletserig vandaag, George.' Ze legt haar hoofd op zijn zachte manen om hem te knuffelen.

Hinnik! hoort ze voor de derde keer. Maar... dat klinkt helemaal niet als George... En waar komt het geluid van die hoefslagen toch vandaan?

Ze staan bijna stil. Britt kijkt om zich heen. 'Hoor jij dat ook?' vraagt ze aan George. 'Wie is dat? Herken jij die paardenstem? Zou er iets aan de hand zijn op de manege?'

Ze spoort George aan om weer vaart te maken en ze willen net de hoek omslaan wanneer Britt ineens beseft dat het geluid niet uit de richting van de manege komt. Ze trekt zachtjes aan de teugels om George te laten stoppen en kijkt achterom. Verbaasd ziet ze dat er een paard op hen af komt rennen. Waar komt dat nou vandaan? Het is een prachtig paard, wit met zwarte

vlekken. Het is niet gezadeld en draagt geen halster.

Britt legt haar hand geruststellend op George, want ze wil niet dat hij schrikt of bang wordt van dit paard, dat zo hard door het bos rent. Het is een pittig dier, denkt Britt, want hij stormt met een flinke vaart op hen af. Ze is van plan om te wachten tot het paard hen ingehaald heeft, maar tot haar verbazing passeert hij hen niet. Het paard stopt als het bij hen is. Het kijkt Britt recht aan en blijft hinniken, al is het nu wat zachter dan daarnet.

‘Wie ben jij en waar kom je vandaan?’ vraagt Britt aan het onbekende paard.

Het paard is zo warm dat er stoom van zijn vacht af lijkt te komen. Britt laat zich van de rug van George af glijden en loopt langzaam naar het onbekende paard toe. ‘Hé mooi dier, je hebt hard gerend, hè?’ Ze steekt haar hand uit, zodat hij eraan kan snuffelen en haar geur leert kennen. Ze weet dat dat de manier is om een paard gerust te stellen. ‘Hallo. Wat doe jij hier? Ik heb je nog nooit eerder gezien.’

Britt aait hem en bekijkt hem dan van alle kanten. Het paard beweegt wat onrustig en zijn neusvleugels zijn opengesperd, wat erop kan wijzen dat hij bang of gestrest is, maar ze kan verder niets bijzonders ontdekken. 'Van wie ben jij?' vraagt Britt aan het paard. Ze kijkt zoekend het bospad af, maar er is niemand. Ze aait de gevlekte ruïn over zijn neus. 'Heb je zo hard geracet? Waar kom je dan vandaan? Waarom ben je alleen?'

Het paard stopt nu met hinniken, maar hij blijft Britt aldoor indringend aankijken. Dan buigt hij zijn hoofd naar beneden en geeft Britt zachtjes een duwtje met zijn neus.

'Wil je iets van me?' vraagt Britt. 'Ik begrijp het niet.' Ze haalt haar schouders op. 'Ik zal je meenemen naar de manege. Misschien weet iemand anders daar wie je bent en bij wie je hoort.' Ze aait het paard nog even.

Met haar andere hand pakt ze de teugels van George. Langzaam begint Britt te lopen. 'Kom je mee?' vraagt ze aan het andere paard.

Eerst blijft het dier staan. Hij schudt wat heen en weer en gooit zijn hoofd in zijn nek, maar dan besluit hij tot Britts opluchting om toch te doen wat ze vraagt. Hij loopt rustig met hen mee.

Aangekomen bij de manege probeert Britt de paarden langs het gebouw te loodsen, naar de achterkant, maar het onbekende paard blijft stokstijf staan als ze bij de ingang komen. Hij schraapt met zijn rechtersvoorbeen over de grond en begint weer te hinniken.

'Je hoeft niet bang te zijn,' probeert Britt hem gerust te stellen. 'Kom maar,' zegt ze en ze geeft hem zachtjes een duwtje, maar het paard wil niet mee. Hij duwt haar zachtjes terug, maar blijft gewoon staan. Zijn grote ogen zijn nog steeds op Britt gericht. Als zij hem iets harder in de juiste richting probeert te duwen, maakt hij een bijna kreunend geluid.

'Rustig maar,' zegt Britt. Ze probeert het onrustige paard gerust te stellen door haar wang op zijn neus te leggen. Ze giechelt even wanneer hij haar likt. Het

kietelt. 'Ik wil je alleen maar helpen. Er zijn hier veel meer paarden. Misschien vind je dat spannend, maar dat is niet nodig. Ze zijn allemaal goed getraind en gewend aan andere paarden om hen heen.'

Het paard lijkt haar wel te horen, want hij beweegt zijn oren van achteren naar voren, maar hij wil geen hoof meer verzetten. Het enige wat hij beweegt is zijn hoofd. Hij blijft Britt duwen. Zelfs zo hard dat ze omvalt.

'Goedemorgen, Britt!'

Deze keer weet Britt wel meteen wie het is. 'Goedemorgen, Esra!' roept ze opgelucht naar haar vriendin, die aankomt op de fiets. 'Ik kan wel wat hulp gebruiken.'

Esra kijkt verbaasd naar Britt, die net weer opstaat en het stof van haar rijbroek af slaat. 'Waarom lig je op de grond? vraagt ze. Voordat Esra antwoord krijgt, gaat haar blik naar het paard zonder zadel. 'Wie is dat? Is er een nieuw paard? Wat een mooierd! Daar wist ik niets van.'

'Ik ook niet,' antwoordt Britt. 'Hij kwam ineens op ons afrennen, toen George en ik het bos uit kwamen.'

Esra bekijkt het gevlekte paard. ‘Wat een bijzonder dier. Volgens mij is het een appaloosa. Dat zijn vaak hardwerkende en vriendelijke paarden.’ Ze kriebelt met haar vingers door zijn vacht en loopt om hem heen. Hij ziet er gezond uit.’ Ze kijkt Britt aan. ‘Zullen we hem mee naar binnen nemen voor een borstelbeurt?’

Britt schudt van nee. ‘Dat probeerde ik al, maar hij wil niet en hij blijft me maar duwen. Ik snap het niet, want hij ziet er niet bang uit. Zijn oren staan gewoon rechtop en zijn ogen zijn helder.’

Esra is het met haar eens. ‘Ja, dat is inderdaad vreemd,’ zegt ze. ‘Als hij niet mee wil, moeten we hem hier maar even laten staan. Esra wijst naar de grote eikenboom. ‘Kijk,’ zegt ze tegen het nieuwe paard. Ga daar maar even in de schaduw staan. Wij zullen water en eten voor je halen.’

Britt voelt zich er niet lekker bij om het paard hier zo in zijn eentje achter te laten, maar ze moet ook aan George denken. Hij heeft rust nodig en moet afgezadeld worden na de lange ochtendrit. Ze pakt een halster en maakt

de appaloosa vast aan de boom. Ze geeft hem nog een aai over zijn neus. Dan draait ze zich om om naar binnen te gaan, maar ze wordt weer tegengehouden. Ze schrikt ervan. 'Wat doe je nou?'

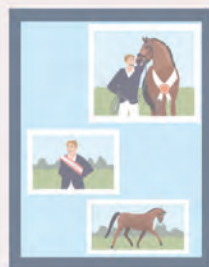
Het paard dat ze heeft gevonden hapt naar haar. Gelukkig pakken zijn tanden alleen haar rij-jasje. Hij trekt er zachtjes aan. 'Niet doen,' zegt ze een beetje geschrokken.

Het enige antwoord dat ze krijgt is dat de ruïner met zijn hoeven over de grond schraapt en zijn harde gehinnik weer inzet.

Esra deinst een stukje achteruit. Ze heeft gezien wat er gebeurde. 'Pas maar op. Dit paard lijkt wat onvoorspelbaar,' zegt ze.

Britt haalt haar schouders op. 'Ik geloof niet dat hij gevaarlijk is. Hij wil iets van me, maar ik weet niet wat. Misschien heeft hij honger.'

Esra schudt met haar hoofd. 'Ik weet het niet. Ik vertrouw hem niet zo.' Ze trekt Britt mee.

LEES ZE ALLEMAAL!

Tijdens een buitenrit lopen Britt en George zomaar ineens een onbekend paard tegen het lijf. Het probeert duidelijk de aandacht te trekken van Britt en haar vrienden, maar niemand weet wat het paard wil, waar hij vandaan komt of van wie hij is. Zelfs de politie weet het niet. Britt weet zeker dat het paard haar iets wil vertellen en dat hij hulp nodig heeft. Samen met haar andere paard Eve gaat ze op zoek naar antwoorden. Zal het ze lukken om het mysterie te ontrafelen?

Je kent **BRITT DEKKER** misschien van tv of van haar Youtube-kanaal *PaardenpraatTV*. Ze is namelijk naast presentatrice en actrice ook dressuurruiter. Je hebt vast ook van haar bekende paard George gehoord. De avonturen die Britt en George beleven staan in deze paardenboeken serie *Meer Paardenpraat* centraal.

9 789043 942768

www.kosmosuitgevers.nl

**KOS
MOS**

NUR 280
Kosmos Uitgevers,
Utrecht/Antwerpen